

PAP KATA rajzai

Medve, télen

Álom, álom, hosszú álom,
a tél végét nem találom,
nem bizony, az elejét se,
a találkozót lekéste,
mire megjött, már aludtam,
barlangban a lóbórt húztam,
hosszan, egész februárig,
mikor a tél vége látszik.
Nem kell kakas, nem kell vekker,
én magamtól ébredek fel,
ha már hasamra süt a nap,
s visszahúzza körmét a fagy.
Ébren leszek egész nyáron,
az időt munkára szánom:
egy málnásban leszek munkás,
megfelelek jobban, mint más.

FECSKE CSABA

Hideg a föld

Hideg a föld. Kemény. Jeges.
Fényes a Hold, engem keres.
Nem szeretnék felébredni,
télien margaréta lenni!
Sem cserépben, sem vázában.
Azt álmodom, hogy már nyár van:
szirmot bontok, öröm szed szét.
Száz kishúgom játszik lepkét:
táncra perdül égkék, fűzöld...
Árnyékomban hangya hűsöl.
Engem, magát, nyarat, kertet...
Ő álmodja ezt a verset?

BÚTH EMÍLIA

A Lakatlanok Szigete

Megjelent **Szabó Attila** mesekönyve
A LAKATLANOK SZIGETE **Török Eszter** rajzaival.

A Szitakötőben sok mesét olvashattál már a szerzőtől. Melyik a kedvenced? Írd meg nekünk, miért, **készíts hozzá illusztrációt vagy más műalkotást, bábozd el, készíts filmet!**

Munkádat a szerkesztőség elektronikus [info@szitakoto.com] vagy postacímén [1122 Budapest, Kissvábhegyi út 4-6/b] várjuk **2022. február 7-ig!**

A leggondosabb munkák alkotói ajándékba kapják a mesekönyvet.

„Volt egyszer egy könyv, amibe beköltözött a lapozás, és nyughatatlan iramban pörgette a lapokat előlről hátra, hátulról előre, gyúrta a papírt számárfülesre, mintázta kávéfoltosra, étel-plecsnisre, ujjlenyomatosra megállíthatatlanul. Ej, te lapozás, te, sóhajtott a könyv egy hullámosat, csihadj már, pihenj már, mert szétszakadok! Hát hogy csihadnék, hogy pihennék, hisz csak a dolgom teszem, háborgott a lapozás. Ez igaz, nyugtázta a könyv. De tudod mit, kössünk alkut! Maradhatsz, lakhatsz bennem, hiszen összetartozunk. Csak ne kapkodj, ne szeleskedj, egyszerre csak egyet mozdulj, egy oldal-fuvaltatnyit, és akkor én cserébe egész nap mesélek neked!”

